

MÉG AZT MONDJÁK, NINC SZEGEDEN...

Pósa L.

Dankó P.

Még azt mondják, nincs Szegeden boszorkány,
Pedig annyi, mint a réten a fűszál.
Engemet is megrontott egy boszorkány,
Mégpedig egy kökényszemű barna lány.

Vigyázz, pajtás, jól vigyázz a szívedre!
Ne menj, ne menj a Boszorkány-szigetre!
Odajár a szegedi lány valahány,
Ott ragad rá a boszorkány-tudomány.

ERDŐSZÉLEN NAGY A ZSIVALY...

Sas Náci

Erdőszélen nagy a zsivaly, lárma,
Erdőszélen esküszik a cigányvajda lánya.
Táncra perdül vígan van most az egész cigányhad,
Csak egyedül a menyasszony arcán ül a bánat.

Szomorú a cigányvajda lánya,
Rejtett könnyét senki más, csak édesanyja látja.
Vigasztalja: felejtsd el, feledd azt a régit,
Édesanyam, nekem az kell, az a rongyos, régi...

JÉGVIRÁGOS HIDEG TÉL VOLT...

Sallai M.

Rác B.

Jégvirágos hideg tél volt, mikor megismertelek,
Rózsá sem volt, nótá sem volt, mégis megszerettelek.
Nem tavasszal jöttél hozzám, a lelkembe mégis májust hoztál,
Melletted oly szép az élet, áldjon meg az Isten téged,
Maradj az én rózsám.

Akácfavirágos május volt, mikor elvesztettelek,
Ölelkezve, csókolózva más karjában leltelek.
Elátkoznom kéne téged, de én inkább megbocsájtok néked,
Bűszkeségem sutba vágom, gyere vissza rosszasságom!
Meghalok téérted!

KECSKEBÉKA FELMÁSZOTT...

Kecskebéka felmászott a fűzfára,
Annak is a legmagasabb ágára,
Így se volt jó, úgy se volt jó, sehogyan se volt a jó,
Mindig csak a más asszonya volt a jó.

HOLLÓ LOVAM...

Dr. Révffy L.

Holló lovam lábanyomát két csendbiztos, kilenc pandúr járja.
 Jöttöm a tömlőtartó Szögedében réges-régen várja.
 Otthagytam a becsületet, kirúgtam a földet is alólam,
 Pedig, pedig valamikor, fehérhajú öregasszony
 Egyetlenegy reménysége voltam.

Ha felkötnék, ha meghalok, nem kísér ki az utamra senki.
 Nem visznek a temetőbe, árokparton fogok megpihenni.
 Nem lesz virág a síromon, nem hull rám szentelt föld göröngye,
 Csak egy szegény ráncosarcú, fehérhajú öregasszony
 Titkon ejtett, lopva hullott könnye.

SELYEMKENDŐ, SELYEMKÖTÉNY...

Tárnay A.

Selyemkendő, selyemkötény, selyemszoknya,
 Nem vagyok én ilyesmihez hozzászokva!
 Nem vagyok én bíró lánya, nincsen módom,
 Csak így élek, csak így járok, szegény módon.

Nem vagyok én olyan leány, mint a többi,
 Ne is járjon én utánam soha senki.
 Nem vagyok én olyasféle puccos dáma,
 Mégis én vagyok a falu legszebb lánya!

ITT HAGYOM A FALUTOKAT...

Ányos L.

Itthagynom a falutokat nemsokára,
 Elmegyek én titóletek más határba.
 Csillagtalan sötét éjjel megyek hozzád búcsút venni,
 Hogy a könnyem ne lássa meg soha senki.

Ha elmegyek, ne mondjatok rosszat rólam,
 Kártevője én senkinek sosem voltam.
 Te sem vethetsz a szememre egyéb hibát, egyéb vétket,
 Csak annyi, hogy szerettelek s hittem néked.

SÍR A KISLÁNY A BALATON PARTJÁN...

Sír a kislány a Balaton partján,
 Mert elhagyta szeretője csalfán.
 Ne sírj kislány, olyan keservesen,
 Megsegít még téged a jó Isten...
 Szemeiből a lehulló könnyek
 Balatonban drágagyöngyök lesznek.

EGY CICA, KÉT CICA...

Dankó P.

Egy cica, két cica, száz cica, haj!
 Kergeti az ici-pici egeret.
 Kis Teca, nagy Teca, Katica, haj!
 Nem szeret mást, csak egyedül engemet.
 Jaj, de szép kis állat a cica,
 De még szebb leány a kis Teca, Katica.
 Egy cica, két cica, száz cica haj!
 Megfogta az ici-pici egeret.

SZÉP A RÓZSÁM, NINCS HIBÁJA...

Kubányi Gy. Kertész Zs.
 Szép a rózsám, nincs hibája,
 Libe-libe-libegős a járása,
 Huncut ajka, csókos ajka,
 Jaj, de hamis a két szemé vágása!
 Ne csudálja, ha hibája nincs neki,
 En vagyok a szeretője, szívbeli.
 Szép a rózsám, nincs hibája,
 Libe-libe-libegőse járása.

Régi nótá, bárki tudja,
 Két bolond a szerelemben is egy pár,
 Mert cicáztál a szívemmel,
 Hogyha egyszer az eszem elvetted már.
 A csepegető ereszt alá is állnék,
 Erte még a pokolba is sétálnék.
 Régi nótá, bárki tudja,
 Két bolond a szerelemben is egy pár.

MOST KEZDŐDIK A...

Kubányi Gy.

Most kezdődik a, most kezdődik a
 Most kezdődik a tánc.
 Gombház, seba, ha (leszakad)
 Lesz más, amelyik megmarad.
 Rózsám, ha tudnád (amit én)
 Ki babája vagyok én, vagyok én.
 Most végződik (most végződik) a tánc.
 Rózsám, de szédül a (fejem)
 Nótával tele a szívem,
 A vérem is csak (muzsika)
 Kivilágos virradatig áll a bál.

AZÉRT A LEGÉNYÉRT...

Azért a legényért
 Nem adnék egy hagymát,
 Aki a lány előtt
 Összehúzza magát.
 Összehúzza magát,
 Eltátja a száját,
 Az ördög vinne el
 A malleszájút!

LADI-LADI-LOM...

Lengyel M.

A cigányok sátora,
 Ladi-ladi-lom,
 Sárga liliom.
 Leégett az éjszaka,
 Ladi-ladi-lom,
 Sárga liliom.
 En a vajdát nem bánom,
 Csak a lányát sajnálom,
 Mert ő volt az a zimberi-
 Zombori szép asszony,
 Jó asszony,
 Ladi-ladi-lom, sárga liliom.

ESZEM AZT A KIS KEZEDET...

Pósa L. Lányi G.

Eszem azt a kis kezedet,
 Kedves rózsám,
 Mert nem írtál ma levelet?
 Hisz a madár dalol ma is,
 Illatozik a rózsá is,
 A rózsá is.
 Eszem azt a kis kezedet,
 Kedves rózsám,
 Írj egy rövid kis levelet!
 Egy szó nem sok, az is elég,
 Csak azt írd meg,
 Szeretsz-e még,
 Szeretsz-e még?

KÁR VALAKIT VISSZAHÍVNI...

Nádor J.

Kár valakit visszahívni
 Hazug szóval,
 Amikor már csak egy emlék
 Fájó sóhaj.
 A világban mosolyogva
 Vigán járunk,
 Ne tudják, hogy siratjuk
 A legszebb álmunk.

Hull a level hideg ősszel,
 Hideg földre,
 Ha szívében meghalt a hit
 Mindörökre.
 Minek százszor esküdözni,
 Könnyet sírni,
 Kár valakit hazug szóval
 Visszahívni.

PIROSPETTYES RUHÁCSKÁDBAN... NEM TUDOK ÉN MEGJAVULNI...

Éltető A. Balázs Á.

Pirospettyes ruhácskában
 Láttalak meg téged,
 A szellő el-elkapta
 Fehér kötenykédet.
 Szívemet meg hirtelenül
 Valami átjárta,
 Egyszerűen te lettél a
 Falu legszebb lánya.

Nyíladozó erdő mélyén
 Andalogva mentünk,
 Te is, én is, mind a ketten
 Vadvirágot szedtünk.
 A virágnál, a legszebbnél
 Összedért az ajkunk,
 Turbékoló gerleparók
 Úgy kacagtak rajtunk.

AZ ASSZONY, HA VESZEKSZIK...

Murgács K. Cs. Fóthy Fr.

Az asszony, ha veszekszik,
 Nagyon hamar öregszik.
 Ha sokat jár a szája,
 Ráncos lesz a rózsabimbós orcája.
 Az idő bár elszalad,
 Minden asszony szép marad,
 Csak az, aki veszekszik,
 Egyedül a mérges asszony öregszik.

Maradjon hát, maradjon
 Békességben az asszony.
 Mert ha pöröl, megkékül,
 A perlekedő asszony hamar megvénül.
 Az idő bár elszalad,
 Minden asszony szép marad,
 Csak az, aki veszekszik,
 Egyedül a mérges asszony öregszik.

Doby J.

Nem tudok én megjavulni,
 Józan ember lenni,
 Nem tudok én úgy, mint mások
 Este hazamenni.
 Éjjel után azt az utcát
 Százszor végigjárom,
 Oda van temetve
 Az én boldogságom.

Attól a jó Uristentől
 Csupán annyit kérek,
 Küldje hozzám azt a kislányt,
 Hogyha kikísérnek.
 Hajtsa oda szöke fejét
 Koporsómra sirva,
 Legyek én is boldog,
 Legalább a sírban.

NINCSEN NAGYOBB BOLDOGSÁGOM...

Kis-Angyal E.

Nincsen nagyobb boldogságom, mintha rólad mond mesét az álmom,
Feledem, hogy bánat is van, mikor arcod mosolyogni látom.
Amerre jársz az utadon, nyílnak ki a legszebb virágok,
S mondják meg, hogy szüntel enül rád gondolok, csak teredd várok.

Ha majd aztán a szívedben az én piros rózsám elvirágzik,
Hogyha többé nem jössz hozzám, ami szép volt, bús emlékké válik.
Nem átkozlak, a nevedet könnyeimmel a szívembe zárom,
S megköszönöm szépen, csendben azt, hogy egyszer szerettel virágom.

PÁROS ÉLET A LEGSZEBB...

Pósa L.

Dankó P.

Páros élet, a legszebb a világon,
Párosával él a madár az ágon,
Nem bánom én, akármit is beszélnek,
A fülelem kieresztem a szélnek.
Őszi szellő ragadd el, Bánatomat tagadd el, (mert)
Páros élet a legszebb a világon.

Csak azért se, csak azért se búsulok!
Jókedvet a pacsirtától tanulok.
Nem bánom én, akárhogy lesz ezután,
Dalolok a madárral, mosolygok a virággal (mert)
Csak azért se, csak azért se búsulok.

SZERELMES VAGYOK ÉN SZÉPASSZONY...

Nádor J.

Sándor J.

Szerelmes vagyok én, szépasszony, magába,
Fekete szemébe, fekete hajába.
Nem is merek szólni, úgy sírom el itthon,
És a lába nyomát csokolgatom titkon.

Kis ablaka alá járok minden este,
Ugy nézek magára, mint valami szentre.
Mindig ott csavargok, nem tehetek róla,
Csavargó lettem, a maga csavargója.

RÉSZEG VAGYOK RÓZSÁM...

Részeg vagyok rózsám, mint a csap!
Nem aludtam három éjjel, három nap.
Hazamennék, jaj, de nem tudok!
Hajnalig rózsám, nálad maradok.

HA MEGEHÜLÖK, KINYITOM A...

(Székely népdal.)

Ha megehülök, kinyitom a bicsakámat,
 Előveszem paprikás szalonnámat.
 Eszek is meg iszok is, azután meg megtűrülöm a számat,
 (cszt) Ha jóllaktam, becsukom a bicskám.

Ha csókra vágyok, elmenek egy kis házhoz,
 Bemászok az ablakon egy kislányhoz,
 Bemászok, de bemászok, (oszt) éjjeltájban szép csendesen kimászok,
 (mert) a kis babám erkölcsére személesen vigyázok.

HAZUDIK A MUZSIKASZÓ...

Móczár Gy.

Megesküdtem az Istenre, nem igaz, hogy láttalak,
 Nem igaz, hogy csókos ajkkal annyi sokszor vártalak.
 Nem igaz a könny s a bánat, miben érted élek,
 Hazudik a muzsikaszó, bolondság az élet.

De majd egyszer, téli estén, nem is oly sokára,
 Felzokog a te szíved is a cigány muzsikára.
 Elkoptatott huszárnótát húz a cigány nékem,
 Akkor hasad meg a szívem, szegény szívem érted.

MÉRT NEM SZABAD SZERESSELEK...

Dr. Sándor J.

Mért nem szabad szeresselek, mért kell, hogy elfelejtselek téged?
 Nem is tudod, nem is sejtéd, hogy én mennyi könnyet ejtek érted.
 Megkínóztál, meggyötörtél, minden álmot összetörtél szívemben,
 Másé lettél, elfeledtél, s én azt hittem, hogy szeretted engem.

Estefelé arra járok, te csak éled a világod vígan.
 Nem hiszel a szerelemben, nem hiszed, hogy az emberben szív van.
 Mindent, mindent másnak adtál, de hűséget sose kaptál cserébe,
 Hiába, a boldogságot nélkülem te nem találod mégse.

HEGEDÜLNEK, SZÉPEN MUZSIKÁLNAK...

Hegedülnek, szépen muzsikálnak, jókedve van az egész világnak.
 Ugrándoznak, írják a bolondját. Én nem tudom, nekem is úgy mondják.
 Nem törődöm semmit a világgal, enfelőlem a fejére állhat.
 Csak azt tudom, hogy szeretlek téged, fáj a szívem, majd meg-
 szakad érted.

AKIT ÉN SZERETEK, NEM VALÓ KÖZÉTEK... NE BÁNTSÁTOK A MULATÓST...

Balázs Á.

Akit én szeretek, nem való közétek,
Ártatlan beszédjét meg sem értenétek.
Szeretem a lelkét, a harmatos szép
lelkét,
Szeretem a fiatal hófehér szerelmét.

Akit én szeretek, mindenkivel felér,
Jóságos, mint a jó mesebeli tündér.
Amerre jár, mintha a nap is megállna,
De körülötte minden szép mesévé válna.

EGYSZER VOLTAM CSAK A BÁLBA...

Egyszer voltam csak a bálban,
Elszakadt a piros csizma szára.
Suszter legény, varrd meg!
Vagy az árád add meg.
Egyszer voltam csak bálban,
Belekerült három koronámba.

Egyszer voltam csak a bálba,
Belekerült három koronámba,
Húzzad cigány, húzd el,
Bánatomat nyúzd el,
Egyszer voltam csak a bálban,
Belekerült három koronámba.

Egyszer voltam csak a bálban,
Beleszerettem egy barna lányba.
Úgy beleszerettem,
Mindjárt el is vettem,
Egyszer voltam csak a bálban
Oda lett a szívem szabadsága.

BÍRO MARCSA LIBÁJA...

Bíro Marcsa libája
Belement a Tiszába,
Kettőt lépett utána,
Sáros lett a bíró Marcsa
Fehér alsó szoknyája.

Lendvay K.

Kigúnyolják, követ vetnek
Arra, aki részeg,
Szidják, szólják, megtapossák
Mint egy hitvány férget.
Ne bántsák a mulatóst,
Meg van az már verve:
Mert akinek mulatni kell,
Beteg tán a lelke.

Ne bántsatok engemet se,
Mert ily korhely lettem.
Az életben én senkinek
Rosszat sose tettem.
A bort is csak azért iszom,
Mert a szívem vérzik,
És, hogy mi a bor a szívnek
Azt kevesen értik.

A FALUBAN NINCSEN TÖBB LÁNY...

A faluban nincsen több lány
Csak kettő,
Az egyiket elszerette a jegyző.
A másik meg nagytitokba nevette,
Ha-ha-ha!
Mert őt meg a segédjegyző
Szerette.

Kiültek a vénasszonyok a padra,
A padra.
Isten tudja, miről melyik
A pletyka, a pletyka.
Nem kérem én a jó Istent
Csak arra, csak arra, (hogy)
Valamennyit ragassza le
A padra, a padra.

MAGAS JEGENYEFÁN...

Purcsi Pepi

Magas jegenyefán sárgarigó fészek.
Edes kisangyalom, de szeretlek téged!
Az a sárgarigó könnyen felszáll onnan,
De én tihozzátok nem mehetek soha.

Magas a házatok, kunyhóban lakom én.
Nem járhat hozzátok ilyen szegény
legény.

De ha te mihozzánk csak egyszer
eljönnél,
Magas házatokba vissza sose mennél!

KERESEM AZ ISTENT...

Sas Náci

Keresem az Istent, soholsen találom,
De a boldogságom mégis tőle várom.
Kikönyörgöm tőle alázattal, szépen,
Az en kicsi babám adja vissza nékem.

Olyan jámbor leszek, amint csak a pápa.
Oltárképem lesz a babám szeme párja.
S mikor forró csókkal két karomba
zárom,
Akkor mondom el a legszebb imádságom.

SZERETNELEK ÚJRA RÓZSÁK KÖZÖTT LÁTNÍ

Farkas T. Sas Náci
Szeretnélek újra rózsák között látni,
Csöndes alkonyatkor édes csókkal
várni.

Szeretném, ha jönnél kék karton
ruhában,

Zeg-zúgos kis utcán, alkonyodó
Napfény bíbor mámorában.

Ki tudja kivel jársz rózsák között
mostan?

Ki tudja kire vársz kacagva, titokban?
Tudom, hogy nem jössz már,
Mégis egyre várlak,
Szívem csupa bánat...
Hitlen, kicsi rózsám meghalok utánad.

ÜTÖTT-KOPOTT ÖREG CSÁRDA

László I.

Ütött-kopott öreg csárda
Jaj de árva!
Ajtaja is, ablaka is
Nyitva, tárva.
Tetejét a kóbor szelek
Hordozgatják széjjel,
Csak a kemény viaskodik
Ejszalánként,
Még a kóbor széllel.

Ütött-kopott öreg csárda,
Ne szólj róla!
Az út szélén roskadozik
Egy bitófa.

Bitó mellett két bedőlt
sír,
Nincsen keresztfája,
Ott nyugszik a futó
betyár,

S a bánattól
Elhervadt babája.

ENNÁLAM EGY BOLDOG ÓRA...

Ányos L.

Ennám egy boldog óra
Nagyon ritka vendég,
Mintha minden földi jóból
Kitagadott lennék!
Életemben nem volt
Egy szép, boldog percem,
Mert a legszebb virágokat
Mindig másnak szedtem.

Másét soha nem kívántam,
Másét sose kértem,
Rózsák közül mindig csak a
Tövis jutott nékem.
A boldogság útján
Sose tudtam menni,
Ennekem az életben még
Nem sikerült semmi.

ÍRTAM TEGNAP A BABÁMNAK...

Várady A.

Írtam tegnap a babámnak egy szerelmes nyolc oldalas levelet.
 Beleírtam a szívemet, beleírtam szerelmemet, lelkemet.
 Megírtam, hogy fáj a szívem,
 Hogy én ötet most is híven, igaz szívvel szeretem,
 Hogy rajtakívül a világon
 Soha többé egy leány sem kell nekem.
 Elindultam a postára feladni a babámnak egy levelet,
 Egy szép leány is vitt egyet, körülbelül az is ilyen lehetett.
 Belenéztem a szemébe,
 Szébb volt, mint a tenger kékje. Rámmézett és nevetett.
 És egymáshoz egy szót se szólva
 Mind a ketten szétteptük a levelet.

NEM JÓ MINDIG...

Pósa L.

Dankó P.

Nem jó mindig, minden este a fonóba eljárni,
 Legényeknek a lányokkal, menyecskékkel cicázni.
 Én is jártam, addig jártam, addig-addig cicáztam,
 Ej-haj, fogoly vagyok, ej-haj, fogoly vagyok, magamra nem vigyáztam.

Erdő, mező, liget, berek megtermi a virágát.
 Páros galamb, vadgerlice csókkal éli világát.
 Csókolj te is, csókra csókot aranyos szép kedvesem,
 Ej-haj, fogságomat, ej-haj rabságomat könnyebb szívvel viselem.

MIT SUSOG A FEHÉR AKÁC...

Fráter L.

Mit susog a fehér akác hervadozó virága?
 Ha a szellő hozzászegül, a szívem is átjárja.
 Boldog idő, hová lettél? Édes emlék, ne hagyd el,
 Susogj, susogj fehér akác, hervadjál a szívemmel.

Fehér akác, ha elveszti virulását, levelét,
 Fáj, ha látom, a báráttal bár én is úgy tehetnék!
 Könnyeket csal a szemembe, reám száll egy szép álom,
 Amely egyszer betöltötte az én egész világom.

NEM TUDOM AZ ÉLETEMET...

Dr. Sándor J.

Nem tudom, az életemet
Hol rontottam én el.
Gyógyítgatom a szívemet
A cigányzenével.
Elhuzatom halkán csendben,
Hogy ebbe a szerelembe
Bele lehet halni,
Ne hagyjál a legszebb nyárban
Engem elhervadni.

Nyári este panaszkodom
A csillagos éjnek:
Hogyha engem te nem szeretsz
En minek is élek?
Te vagy az én legszebb álmom,
Te vagy az én boldogságom,
Szeretlek a sírig,
Síromon a virág is majd
Csak tenéked nyílik.

MÁR MEGETTEM A KENYEREM JAVÁT

Szenes A.

Dr. Sándor J.

Voltam egyszer én is
Könnyű Don Zsúdán,
Jártam én is száz lány után,
Téptem annyi rózsát május éjjelén,
S mégis egymagam maradtam én.
Régi vallomások, régi randevúk,
Másfelől vezet ma már az út...
Jobban értik mások, nálam nincs tovább,
Jóéjszakát, virágos ifjúság...

Már megettem a kenyérem javát,
De nem tudom, hogy mi a boldogság.
Megálltam volna egy kislánynál én is,
De hát az élet csak sodort tovább...
Az ember mindig akkor látja meg
A szerencsédjét, mikor már elveszett.
Óreg legénynek nem való a május,
Es segíteni ezen nem lehet...

EZÜSTTÜKRÖS KÁVÉHAZBAN...

Kárpát Z.

Ezüsttükörös kávéházban
Ülőgödek elmélázva csendesen.
Cigány húzza egy sarokban
A másikban andalogva könnyezem
Panaszkodnám, de nincs kinek
Báratomat nem érti meg
Senki sem,
Gyere, cigány, gyere nálád
Elmondok egy bús emléket
Csendesen.

S ha lelkesen általszűrted
Vedd elő a hegedűdet,
Hadd szóljon!
A világon mennyi bű van,
Az mind abban a négy húrban
Zokogjon!
Füstös, zenés kávéházban
Hadd boruljon minden gyászba
Dalodra,
S aki ezt a nótát hallja,
Boruljon le az asztalra
Zokogva.

KASZINÓ CSÁRDÁS

Andor K.

Ica-rica, kukorica
Nem a cica, csak Vica
Volt aki tejfelt megette,
Megette,
Suba, suba, göndör suba
Lesz szeretőm, tiz is
Melle tte, helyette.
Ica-rica, kukorica
Nem a cica, csak Vica
Volt aki tejfelt megette,
Megette,
Hej, leányok, hogyha ti azt
Nem tudátok,
Hogy a legény mind, mind
Csalfa, A leányt csak
hitegeti csalogatja,
Ha szőke is, ha barna.

BEMENTEM A PATIKÁBA...

Heródek Sz-né Dr.Garami
 Bementem a patikába
 Szombat este kiöltözve csinosra.
 Zárás után titokba.
 Megkértem a patikárust:
 Fenje ki a bajuszamat csinosra,
 Olyan huncut kenceficét keverjen,
 Aki rámméz, lélegzeni se merjen.
 Minden kislányt egyenest a
 Harmadnapos forró hideg kilelje.

Bementem a patikába
 Azonmódon, másnap este vasárnap.
 Megmondtam a patikusnak:
 Tartsa meg a kenceficét magának,
 Valami nagy hiba van a receptben,
 Alighanem visszafelé keverte.
 Mert engem gyötör a szerelem,
 Ha a kislány belenéz a szemembe.

Bementem a patikába
 Szombat este kiöltözve csinosra.
 Zárás után titokba.
 Megkértem a patikárust:
 Fesse ki a két orcámat pirosra,
 Pomádézza a hajamat szagosra,
 Olyan huncut kenceficét keverjen,
 Aki rámméz lélegzeni se merjen.
 Minden legényt egyenest a
 Harmadnapos forró hideg kilelje.

Bementem a patikába,
 Azonmódon másnap este, vasárnap.
 Megmondtam a patikusnak:
 Tartsa meg a kenceficét magának.
 Valami nagy hiba van a receptben:
 Alighanem visszafelé keverte,
 Mert engem gyötör a szerelem,
 Ha a legény belenéz a szemembe.

RÁCSOS KAPU...

Antal I. Balázs A.
 Rácsos kapu, rácsos ablak
 Nemsokára itten hagylak.
 Elmegyek én csendbe, könnyen
 Ki se csordul tán a könnyem.

De hogyyha majd egyszer kérdik,
 Azt a kislányt, azt a régít,
 Akkor titkon megsiratlak
 Rácsos kapu, rácsos ablak.

HULLÁMZÓ BALATON TETEJÉN...

Hullámozó Balaton tetején
 Csónakázik egy halászlegény.
 Hálóját a szerencse,
 Öt magát a kedvese
 Elhagyta, el a szegényt.

Hullámozó szíven a Balaton,
 Kis csónak rajta búbanatom.
 Szerelmem a kormányja,
 Lelkem a vitorlája,
 Megtörttek a hullámon.

TÖRÖK SZEGFŰ, LILIOM...

Szabadkai udvaron,
 Török szegfű, liliom,
 Szabadkai kislány az én galambom.
 Török szegfű liliom,
 Elhervad az udvaron,
 Siratja a kis angyalom, galambom.
 Ne sírj, babám, meglátod,
 Lesz még neked virágod.
 Hazamék, meglocsolom,
 Kinyílik a liliom,
 Kinyílik a szabadkai udvaron.

SZERETEM A KERTET...

Kellér D.

P. Horváth J.

Szeretem a kerttet, mely a házad körül virul,
 Szeretem a selymet, mely a derekadhoz simul.
 Szeretem az ablakodban integető virágot,
 De szeretném megölelni mindenestől,
 Körülötted, hej, az egész világot!

Szeretem a holdat, mely a fejed felett ragyog,
 Szeretem az Istent, aki téged nekem adott.
 Szeretnék a lábad elé szórni minden virágot,
 De szeretném, úgy ahogy van,
 Neked adni mindenestül, hej, az egész világot.

FEKETE ÉCCAKA...

Nádor J.

Fekete éccaka borulj a világra,
 Hogy a könnyes orcám senki meg ne lássa.
 Jaj! Csak egyszer volt a csókos ajkad számon,
 Azt az egy csókodat kérem tőled számon.
 Mert csak hitegetté, mert a másé lettél,
 Miért csókolnál meg, hogyha nem szeretted.

Egyszer még hadd égjen bíbor ajkad számon,
 Aztán eltaszíthatasz, elűzhetsz, nem bánom.
 Add ide a szédet, remegőn még egyszer,
 Véresre csókolom, százszor és ezerszer.
 Aztán szálljon éjfél e cudar világra,
 Hogy a könnyes orcám senki meg ne lássa.

NE GONDOLD, HOGY AZ A TAVASZ...

Erőss B.

Ne gondold, hogy az a tavasz, amikor a rózsa nyit az ágon,
 Fű, fa, virág újra zöldül, dalosmadár csicsereg a fákon,
 Ne gondold, hogy az akácfa csak tavasszal bontogatja szirmát,
 Az a tavasz, amikor a szív a szívnek megtalálja titkát.

Amikor egy ablak alatt elsétálgatsz, Isten tudja hányszor.
 Amikor a kéz a kezét lopva, titkon megtalálja százszor.
 Amikor a rét virágját valakinek letépnéd egy szálig,
 Az a tavasz, amikor egy asszony neve imádsággá válik.

AKI NEKEM MINDENEM VOLT...

Kalmár T.

Aki nekem mindenem volt, sose legyen senkije,
 S amitől a legtöbbet vár, ott ne vigye semmire.
 A szívében gyűljön össze a sok rossz, mit rám hozott,
 Aki nekem mindenem volt, százszor legyen átkozott,
 Százszor legyen átkozott.

Aki nekem mindenem volt egyszer tudjon hinni még,
 Koldus legyen a hitével s rabolják meg a hitét.
 S amikor a szíve felé egy új szív sem intene,
 Kérhoztassa az Isten, hogy én legyek a mindene,
 Én legyek a mindene.

MEGÁLLOK A KERESZTÚTNÁL...

Farkas I.

Radics B.

Megállok a keresztútnál, ahol nyáron annyi fehér virág van.
 Visszaűz a szívem ide, mindhiába járok a nagy világban.
 Vándordarvak búcsúznak fenn, dér csillog a levelen,
 Dérütötte avar között parányi kis lábad nyomát keresem.

Megállok a keresztútnál, itt borult rám a gyönyörű alkonyat,
 Mikor ajkad legelőször visszaadta az én forró csókomat.
 Itt simultál a szívemre, mosolyogva, remegve,
 Itt búcsúztál el éntőlem, hazug szóval, csalfa szóval örökre.

KICSI, FEHÉR MESZELT SZOBA...

Bódossy G.

Dr. Dirner G.

Kicsi, fehér meszelt szoba, falonfüggő Mária-kép,
 Egy sarokban az asztalnál halványfényű gyertya ég.
 Mellette egy lány és legény, a szívükben vágy és remény,
 Szívükben a szerelem,
 Tulipános ládán ülve tervezgetnek csendesen.

A kemence szögletében egy anyóka kuporog,
 Olvasót tart a kezében, de az ajka nem mozog.
 Az ifjakat nézi, nézi, a multakat felidézi
 S könny szökik a szemébe...
 Csak az a jó Isten tudja, mi jutott az eszébe.

GYERE VELEM AKÁCLOMBOS FALUMBA...

Fényes L. Balázs Á.
 Gyere velem akáclombos falumba,
 Odavárlak két ölelő karomba.
 Édesanyám majd gondol rád,
 Rózsalevél lesz a párnád,
 S lábam nyomán kinyílik a virág is.

Nem megyek én akáclombos faludba,
 Nem vágyom én ölelő karodba.
 Van én nekem édesanyám,
 Aki gondot visel majd rám.
 S lábad nyomán kinyílik a virág is.

NYISD KI BABÁM AZ AJTÓT...

Nyisd ki babám, az ajtót,
 Csendesen, mert meghallják a
 szomszédok.

Nyisd ki babám az ajtót,
 Nem lehet, mert megtudják a
 szomszédok.

Ha meghallják, hadd hallják!
 Úgyis tudja ez a világ,
 Hogy én téged szeretlek,
 Hogy én téged soha el nem feledlek!

LAKODALOM VAN A MI UTCÁNKBAN...

Hoppe R.
 Lakodalom van a mi utcánkban,
 Idehallik a muzsika, lárma.
 Hivatalos vagyok oda én is,
 Nem mennék, ha százszor üzennél is.
 Egy egész falu, egész utca táncol,
 Csak egyedül az én szívem gyászol!
 Ha az a lány koporsóban volna,
 Szegény szívem jobban nem gyászolna.
 Vége van már a lakodalomnak,
 Nagy bánata van a mennyasszonynak.
 Forgatja a karikagyűrűjét,
 Sajnálja a régi szeretőjét.

HOVÁ VISZI AZ ŐSZI SZÉL

Szenes A. Dr. Sándor J.
 Hová viszi az őszi szél
 Azt a sok-sok felleget?
 Hová sodor engem a sors,
 Hogyha tőled elmegyek?
 Lesz-e más, ki megölel majd,
 Hozzám simul reszketően?
 Lesz-e más, ki könnyhullajtva
 Megvarrja a szemfedőm,
 Megvarrja a szemfedőm.

Messze viszi az őszi szél
 Azt a sok-sok felleget,
 Sohse várjál engem vissza
 Hogyha egyszer elmegyek.
 Ne üzenjél, ne is írdál,
 Ugyse jönne felelet.
 Hisz a szél se hozza vissza
 Azt az elvitt felleget,
 Azt az elvitt felleget.

ELTÖRÖTT A HEGEDŰM...

Bákefi A. Dankó P.
 Eltörött a hegedűm,
 Nem akar szólani.
 Rózsi, Rózsi, mi bajod?
 Mért nem akarsz szólani?
 A hegedűm majd megre-
 perálok,

Szólalj meg hát,
 Rubintos virágom!
 Hozok mosdóvizet is
 Gyöngypatak vizéből,
 Ellopom a színét is
 Rózsa levelétől.
 Te leszel a legszebb
 A világon,
 Szólalj meg hát,
 Rubintos virágom!

VOLT NEKEM KÉT ÖKRÖM...

Pósa L. Dankó P.
 Volt nekem két ökröm,
 Két szép villás szarvú
 Címeres két ökröm,
 Fehér, mint a hattyú.
 Cselló, Csákó, Bimbó,
 Ezeket tartottam,
 Dalolt a pacsirta,
 Amikor szántottam.
 Egyszer csak azt mondták:
 Ki ad többet érte?
 Ökrömet a törvény
 Elkótyavetyélte,
 Hiába dalolsz már,
 Mezei pacsirta!
 Szegény ember dolgát
 Boldog Isten bírja.

Volt nekem, volt nekem
 Búzatermő földem,
 Hullámozó kalászbán
 Úgy elgyönyörködtem.
 Addig szalad, egyszer csak
 Elszaladt,
 Hívogatta az adó, a kamat.
 Utána a föld is, nem maradt
 Egy rög sem.
 Tíz hold örökségem
 Elszaladt örökre...
 Nincs már egyéb földem,
 Csak az anyám sírja,
 Szegény ember dolgát
 Boldog Isten bírja...

MESSZE CSÍKORSZÁGBAN...

Fráter L.
 Messze, messze, Csíkországban
 Élt a falu legeslegszebb lánya.
 A havasi hegyek alján
 Két legény is szemet vetett rája.

Az egyik csak nézte, nézte...
 Míg a másik fejszét dobott feléje,
 Szomorú a nóta vége,
 Leborul a falu népe eléje.

Csikszerdában, a fegyházban
 Székely legény a babáját siratja.
 Gyimesen, egy öregasszony
 Imát mond a lélekharang szavára.
 Csíkországi hegyek alját
 Óriási fenyőerdő borítja.
 De hiába a sok virág,
 Mert szomorú a havasoknak alja.

VECSERNYÉRE SZÓL A HARANG...

P. Molnár K. László I.
 Vecsernyére szól a harang
 Kicsi falunk hívogató hangja.
 Imádkozik az Istenhez
 Szelid szaván kicsi falunk papja.
 Kíséri az orgonaszó
 Amint a nép boldogságát kéri,
 Csak amit én elvesztettem,
 Azt nem tudja többé visszakérni.

En is jártam a templomba,
 Valamikor, nem is olyan régen.
 Imádkoztam az Istenhez,
 Hogy tégedet adjon vissza nekem.
 De mióta a lelkemből
 A reményt is kiengedte égni,
 Bocssássa meg a jó Isten
 A templomba nem tudok betérni.

FEKETE SZEM ÉJSZAKÁJA...

Fekete szem éjszakája,
 Hány csillag ragyog le rája?
 Hány csillagból van a szemed,
 Zsófikám?
 Hogy az egész mennyországból
 Ragyogsz rám.

DARUMADÁR ÚTNAK INDUL...

Dóczy J.

Darumadár útnak indul, búcsúzik a fészektől.
 Bús, panaszos hangja hallik tovaszálló felhőkből.
 De ahová én elmegyek, nincs ott tavasz, nincs kikelet,
 Nincs szerelem, nincsen féltés, nincs is onnan visszatérés -
 Sohasem.

Darumadár útnak indul, búcsúzik a párjától.
 Kihallatszik búcsúzva a zöldleveles bokorból.
 De, ha én majd útrakelek, én még sokkal messzebb megyek...
 Nem jár arra a madár sem, nem hallik a sóhajlás sem - odáig.

HOGYHA ÍR MAJD, ÉDESANYÁM...

Révffy G.

Hogyha ír majd, édesanyám, írjon a falunkról,
 Küldjön egy szál virágot az öreg akácunkról.
 Írja meg, hogy az emberek sajnálnak-e, hogy el kellett mennem?
 Írja meg, hogy magán kívül megsíratott-e valaki engem?

Írja meg, hogy házuk előtt áll-e még a nyárfa?
 Írja meg, hogy arrafelé milyen nótá járja?
 El-e még az öreg cigány? Járnak-e a fonóba, mint régen?
 Mindenkiről írhat anyám, csak egy lányról sohse írjon nekem.

A PÉCSKAI CIGÁNYSORON...

Grosz A.

Balla I.
 A pécskai cigánysoron nagy a sírás-rívás,
 A pécskai cigánysorban haldoklik egy primás.
 Ezüst botján támaszkodva mellette a vajda,
 Nem látszik a nagy tisztesség, csak a bánat rajta.

Kálmán fiam! Hívjunk papot. Mi a kívánságod,
 Mielőtt az Atya-vajda tromusát meglátod?
 Nem kell a pap, minek a pap? Csak egy a kérésem:
 A hegedűm, a hegedűm tenessék el velem!

Majd megbocsájtja az Isten az én vétkem, bűnöm,
 Ha a kedvenc nótáját majd el-elhegedülöm.
 Elfordul most titkon, csendben, könnyet ejt a vajda...
 Kálmán cigány az Istennek hegedül már nagyba.

A TI UTCÁTOKBAN...

Nádor J.

A ti utcátokban fényesebb a csillag,
 A ti utcátokban édesebb az illat.
 Melegebb a napfény, hűvösebb az árnyék,
 Talán meg is hálnék, ha oda nem járnék.

A ti utcátokban minden ablak tárva,
 Csak a te ablakod van előtttem zárva.

Nem vár ott rám senki, mégis oda járok,
 Szébbek ott az esték, szébbek a virágok.

GYERGYÓN INNEN...

Farkas I.

Gyergyón inne, vagy még azon is túl,
 Hányaveti hat ló onnan indul.

Gyémánt zabla, arany patkó,
 Alma deres az a hat ló,
 Csupa üveg utána a hintó.

Mért is jöttél üveges hintóban?
 Mért nem jöttél gyalogjáró sorba?
 Ázva, fázva, rongyolódva,
 Talán ittmaradtál volna,
 A szívenre öleltelek volna.

KÉT HÓD FÖDJE ...

Ábrahám P.

Két hód földje, de két hód földje
 Van az én édesapámnak.
 Két szép szeme, de csillag szeme
 Van az én kedves babámnak.
 Megmondtam apámnak,
 Hogy a földjét megtarthatja
 Magának, (mert)
 Két szép szeme, de csillag szeme
 Van az én édes, kedves babámnak.

ZÚG AZ ERDŐ...

Gorgo T.

Zúg az erdő, zúg a nádas.
 Űthetitek a nyomomat,
 Utánam a fergeteges
 Fellegekből vihar támad.

Zúg az erdő, zúg a nádas.

Elbujdosom titóletek

A fekete éjszakába,

Csak egy piros rózsát teszek

A szeretőm ablakába.

Zúg az erdő, zúg a nádas.

REPÜLJ, REPÜLJ HÉTPETTYES...

Kovács K.

Repülj, repülj hétpettyes

Katica bogárka,

Annak a szép asszonynak

Hófehér nyakára.

Mondd meg néki, hogy még így

Sohasem szerettem,

S a hófehér nyakát is

Csókold meg helyettem!

De vigyázz mert a nyakán

Csiklandós az asszony!

Úgy csináld hát a dolgot,

Hogy lejjebb ugrasszon.

Aztán visszarepülhetsz

Ide, a szobámba,

S mondd meg nekem, mit láttál

Katica bogárka!

VOLT EGYSZER EGY KOLDUSSZEGÉNY... ELMEGYEK AZ ÉLETEDBŐL...

ErőssB.

Kalmár T.

Ne szidjatok soha engem,
 Meg a szidást nem érdemlem,
 Nem tudok más lenni.
 Hisz, akinek a szíve fáj,
 S hajnalban is borozni jár,
 Nem lesz abból semmi.
 Szeretem a cigányzenét,
 Az italból sosem elég.
 Rohanok a zúllott sötét
 Elmulás elébe.
 Éjszakáról éjszakára
 Azt huzatom a csárdába:
 Vége van már, vége...

Akkor sirassatok engem,
 Ha majd itt benn, a szívemben
 Elfogytak a nóták.
 Szomorú lesz, oly kietlen,
 Mint a borus őszi kertben
 A hervadó rózsák.
 Hadd menjek én feledőbe,
 Vigyetek a temetőbe,
 Vessétek egy szürke kőbe,
 Ezt a kevés, pár szót:
 Volt egyszer egy koldusszegény
 Dalosszívvű nótás legény,
 Kár volt érte, kár volt...

SÁRIKA, SÁRIKA KIS SZENTEM...

Kondor E.

Sárika, Sárika kis szentem,
 Jaj, de nagyon szeretem, tem-tem-tem,
 Szálló madár azt dalolja nekem,
 Hogy maga is szeret engem,
 Sárika, kis szentem.

Sárika, Sárika higgye el,
 Nem hagyom én magát el, el, el.
 Nem hagyom, elverjen, el ha igen,
 Nem hazudok, bizony Isten,
 Sárika higgye el!

Elmegyek az életedből
 S meglátod, hogy a szememből
 Nem csordul egy könny sem.
 Elmegyek, hogy ne láss többé,
 Légy te boldog mindörökké,
 Ha neked így könnyebb.
 De ha hosszú éjszakákon
 A szemedre nem jön álom,
 S reám gondolsz mégis,
 Ott valahol, messze-messze
 Én sem hűnyom a szemem le,
 S felzokogok én is.

Szertefoszlott minden álmom,
 Keresem, de nem találom
 Ki a hibás benne.
 Én is tudom, te is érzed,
 Hej, de a sorsunk ez a végzet.
 Másképp hogy is lenne?
 Legyen hát az Isten veled,
 Nyujtsd felém a kis kezedet
 Egyszer utoljára.
 Felejtsd el, hogy szerettelek,
 S ne érezd, hogy a lelket
 Csókolom redja.

AZÉRT CSILLAG...

Azert csillag, hogy ragyogjon,
 Azert asszony, hogy megcsaljon
 Azert jöttem a világra,
 Hogy bolonduljak utána.

Azert erdő, hogy zöldeljen,
 Azert vihar, hogy tördeljen.
 Azert a szív, hogy szeressen,
 Bám tában megrepedjen,
 Repedjen.

AKÁCOS ÚT...

Kalmár T.

Akácus út, ha végigmegyek rajtad én,
 Eszembe jut egy régi szép regény:
 Nyárestre volt, pacsirta szült a fán,
 Ott kóborolt, csavargott egy cigány.
 Megszólítám: De jó, hogy megtalálalak itt,
 A legszebb lány, tudod-e, hol lakik?
 Ott arra lenn, túl az akácson,
 Ma estelen egy ház elé osonj.

Egy ablaknál állj meg, cigány,
 S úgy muzsikálj, hogy sirjon az a
 szép leány.

Olyan legyen,
 Mint egy szerelmi könnyes vallomás,
 De csak csendesén, ne hallja senki más.

AZT BESZÉLIK TEFELŐLED...

Dr. Sándor J.

Azt beszélnek tefelőd,
 Esküvődre készülsz nemsokára.
 Fonják már a műtusz-ágot,
 A menyasszony fehér homlokára.
 Asszony leszel, gazdag asszony,
 S ragyogsz, mint a fényes nap az égen,
 S eltitkolod, elfelejted
 Hogy szerettel valamikor, régen.

Valamikor úgy szerettél,
 Azt mondtad, hogy nem élsz nálam nélkül.
 Mégis, mégis másé lettél,
 Menyasszonyi fehér ruhád készül.
 Itthagyd a szegénységet,
 S beköltözzél fényes palotádba,
 Hej, de tudom, mégis egyszer
 Visszavágyol kicsike szobádba.

IMÁDSÁG MÁR AZ IS...

Dr. Sándor J.

Imádság már az is,
 Ha szemedbe nézek,
 Könyörögve kértem,
 Mért lettél a végzet?

Mért hideg a szíved
 Forró nyári este?
 Mért bolyong a lelkem
 Lelkedet keresve?
 Könyveim utánad
 Miért is peregnék?
 Ilyen bánatosan, ilyen
 halálosan
 Miért is szeretlek?

Siratlak az ősszel,
 Temetlek a nyárral,
 Elbúcsúzom tőled
 Hervadó virággal.
 Hogyha kikísérlek
 Zokogva a sírig,
 Hulló könnyeimmel
 Piros rózsák nyílik.
 Keresztfádra vésem
 Drága kicsi szentem,
 Csak én szerettelek,
 De te soha soha
 Nem szerettél engem...

ASSZONY LESZ A LÁNYBÓL...

Erőss B.

Asszony lesz a lányból,
 A bimbóból rózsák.
 Sok-sok édes percből
 Sok-sok boldog óra.
 Az órákból napok,
 A napokból évek,
 Fekete fűtőkből
 Lassan hófehérek,
 Lassan hófehérek.

Még nem állíthatjuk
 Az idő múlását,
 Késő őszidőben
 Virág hervadását.
 De jöhet a tél is,
 A csillag lehullhat,
 Csak a mi szerelmünk
 Soha el nem múlhat,
 Soha el nem múlhat.

ANNAK AZ ASSZONYNAK...

Kovács K. Erőss B.
 Annak az asszonynak
 Gödrös volt az álla,
 Gömbölyű a karja,
 Hócher a válla.
 Tengerkéek szemének
 Örök rabja lettem.
 Annak az asszonynak,
 Akit én szerettem.

Annak az asszonynak
 Forró volt a csókja,
 Mely a vágyak tüzeit
 Soha el nem oltja.
 Fekete hajának
 Éjszótét a színe,
 Annak az asszonynak
 Kár, hogy nem volt szíve...

HALVÁNYSÁRGA RÓZSÁT...

Dr. Sándor J.
 Halványsárga rózsát
 Bokrétaiba szedtem,
 Csöndes holdas estén
 Egy ablakba tettem.
 Rácsókoltam lelkem
 A legszebb rózsára,
 Hiszen meghalok én
 Ugyis nemsokára.

Halványsárga rózsá,
 Ha tudnál beszélni,
 Elmondanád azt, hogy
 Nem érdemes élni.
 S azt, hogy nála nélkül
 Szenvedés az élet,
 Halványsárga rózsá
 Elhervadok érted...

SELYEM HAJAD ÉN MÉG...

Nádor J.
 Selyem hajad én még sohse simogattam,
 Ibolyakék szemed sohse csókolgattam,
 Sohse öleltem még patyolatszín
 vállad,
 Hej, soha-soha én még nem voltam tenálad,
 Csak úgy lopva, rejtve
 Bolyongtam utánad.

Már csak néha-néha, félve és remegve
 Gondolok a multra, a te szent nevedre.
 Magasan felettem kéklő messzeségben
 De ragyogsz, mint a napfény,
 Csillagtalan éjben,
 A te világod én soha el nem érem.

JULCSA, HA KIMEGYEN A PIACRA...

Julcsa, ha kimegyen a piacra,
 Kis kosarát jobb karjára felakasztja,
 Lesz is abban zsanna-manna, csokoláde,
 Julcsa, sose lesznek a magáé.

Julcsa, de sok minden van magán is!
 Kövesgyűrű, háromsoros gyöngykaláris.
 Selyemszoknya, otkolony meg
 hajpomádé,
 Julcsa, sose lesznek a magáé!

HOSSZULÁBÚ GÓLYA...

Murgács K.
 Falu végén a nagy kerek tóba,
 Sétálgat egy hosszúlábú gólya,
 Lehajol a víz fenekére,
 Békát keres magának ebédre.

Gólya, gólya, hosszúlábú gólya,
 Szépen kérlek, ne menj le a tóra,
 Oda járnak fürödni a lányok,
 Gólyamadar, szegyet ne hozz rájuk!

II. OPERETT - DALJÁTEK - FILM

EGY RÓZSASZÁL...

A "János vitéz" a színházban Heltai János KACSÓH Pongrác (1873-1924)

Egy rózsaszál szálke, becsüdi, mint a legesebb, mesél le vel
Egy rózsaszál est hűtlen én, ben az az ő sze-re-mé ég.

Nem tud az it-ni a kiküld te, és a ki küld te mást nem él
Igy tud a hi-né gonoszról, mért a szíven-él sze-ri-ri-még.

Pek-nik a csón-dra te-mető - ben, színmű le - sár - ta a la - lál
Pek-nik a csón-dra te-mető - ben, színmű le - sár - ta a la - lál.

Az ő po - rá - ból néki aró - na, a rózsá ró - na ró - na szál.
De al sze - rel - me az aró - na,

BÚCSÚT INT AZ ŐSZ A NYÁRNAK

Búcsút int az ősz a nyárnak
Dér csókol meg minden rózsaszálat.
Kihaltak a messze tájak,
Pecskék útján sötét varjak szállnak.
Hová lett a virágillat,
Barka, levél, zengő madár ének...
Minden, minden vihartépett,
Az életem sárgult falevél lett.

Nyomában a téli kőznek
Símogató enyhe szellők jönnek.
A napsugár játszi könnyen
Melengeti a megdermedt földet...
Sárgult levél elporladt már,
Faágakon apró rügyek ülnék...

DALOLJUNK...

TELE VAN A CSIPKEBOKOR...

Tele van a csipkebokor virág-

gal,

Tele van a szivesszomoru-

sággal.

Mire az a csipkebokor elszárad,

Meghalok én kis anyjalom

utánad.

Tele van a csipkebokor virág-

gal,

Tele van a falu sok szép

leányai,

Párosával szakkasztom a virágot,

De szeretőt, egyet állig talállok.

Kalapomnál párosával a rózsát,

Mint szép lányok mosolyognak

le róla,

Hej ha velük, velük is azt

tehetném;

Felcsügglő, párosával vehetném!

Párjával út a madár a fatétőn,

Volt már nekem sok csapodár

szeretőm,

Volt szeretőm, de mi haszna

szerettem,

Felcsügglő egyikét sem vehet-

tem.

Udváromon van egy kerek

halasztó,

Abban tudlak három feketé

hollo,

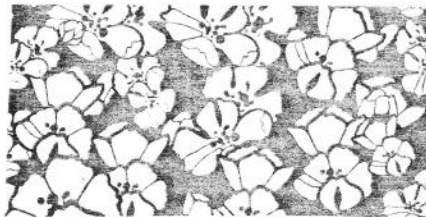
Három feketé holloknak hat

szárnya,

Nem leszek én senki megunt

dabája.

II. OPERETT - DALJÁTEK - FILM

MONDD MEG, HOGY IMÁDOM A PESTI NŐKET...

Harsányi Zsolt "Marica grófnő" Kálmán Imre
 Mondd meg, hogy imádom a pesti nőket, ha arra jársz,
 Mondd meg, hogy nem tudom feledni őket, ha arra jársz.
 Nézz le a Lánchídról a vén Dunára, ha arra jársz,
 Mondd meg, hogy elfogja lelkemet, testemet a vágy, a néma láz,
 Őleld meg Pestet, az én drága Pestemet, szívedből, ha arra jársz!

VÁRJ, VÁRJ, SZÉP DÉLIBÁB...

Gábor A. Lehár Ferenc

"Luxemburg Grófja"

Várj, várj, szép délibáb, ne szállj, ne szállj tova,
 Tán édes álom játszik velünk, s vissza se tér soha.
 Háttha e pillanat végzetünk,
 Háttha több üdvöt sorsunktól nem remélhetünk,
 Háttha eztán hiába vágyunk, szenvedünk...

VÁCI UTCÁN... (Kino Königin)

Harsányi Zs. W. Kollo
 Váci utcán, Váci utcán,
 Hogyha egyszer végignégy,
 Nem hiába lötsz és futsz ám,
 Csakhogy akkor ember légy!
 Váci utcán, Váci utcán
 Szemed ámul hölgyek puccán.
 Ámde kérlek, jól vigyázz,
 Követendi kedved gyász!